

forsvarlige. Selv om de foreslaaede Bøder er store, finder jeg heller ikke Bestemmelserne herom for strenge, fordi vi maa bort fra den forfærdelige Virksomhed, der nu har været drevet i en lang Række af Aar.

Jeg vil ønske, at dette Lovforslag maa faa en hurtig Gang gennem dette Ting, og at det ogsaa maa kunne gaa gennem det andet Ting, saaledes at det inden Rigsdagssamlingens Slutning kan blive ophøjet til Lov. Det vil være til Gavn for mange af de smaa Stakler, der ellers er udsatte for at komme til at leve under Kaar, der er i allerhøjeste Grad beklagelige. Med disse Ord skal jeg til-lade mig at anbefale Lovforslaget.

Sonne: Hensigten med det her fore-lagte, let overskuelige Lovforslag er jo be-hørigt klarlagt ved de Motiver, der led-sager det. Yderligere er der nu ved de Udtalelser, der er fremførte, gjort Rede for Enkeltbestemmelserne i Lovforslaget samt udtalt Tilslutning til disse. Det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Johnsen) henpegede paa, at dette Lovforslag er blevet til ved Samraad mellem Justits-ministeren og Udvalget for Andragender, et Led i Lovforslagets Tilblivelseshistorie, som forekommer mig yderligere at hjemle Lovforslaget Adkomst til at faa en let Passage gennem dette Ting. Mine Parti-fæller og jeg nærer afgjort Sympati for det ved Lovforslaget tilsigtede, sikkert meget betimelige Formaal. Ogsaa vi finder, at Lovforslagets Affattelse svarer til Formaalet, og under disse Omstændigheder er der for mig ingen Anledning til at komme ind paa en dybere Analyse, hver-ken af Forslaget eller dets Affattelse; men jeg kan indskrænke mig til i Overensstem-melse med det anførte at udtale, at ogsaa vi fra vor Side er rede til at medvirke til Lovforslagets velvillige og hurtige Fremme.

Trier: Ogsaa jeg vil paa det var-meste støtte dette Lovforslag, der her er forelagt, og hvis Grundtanke er den at lade det blinde Tilfælde eller bevisligt Misbrug blive afløst af en betryggende Ord-ning, hvor en passende Kontrol med disse Forhold kan finde Sted. Lovforslaget er

jo holdt i stor Almindelighed, og det er vistnok ogsaa rigtigt, at dets praktiske Udførelse væsentlig lægges i Hænderne paa Ministeren. Men man maa saa ogsaa gøre sig Rede for, hvad det er for en Til-stand, der naas ved Gennemførelsen af dette Forslag. Ordet „Mellemand“ er holdt i saa stor Almindelighed, at enhver som helst, som medvirker ved Anbringel-sen af et Barn i Pleje eller Adoption, gaar ind under Loven. Jeg beder derfor ærede Medlemmer bemærke, at de ikke frem-tidig uden Ministerens Tilladelse vil kunne gribe ind i et saadant Tilfælde, hvor de paa den ene Side har en uheldig Moder, der skal have et Barn anbragt, og paa den anden Side et godt Hjem, hvor et saa-dant Barn kan blive anbragt. Det er maaske en nødvendig Konsekvens af hele Grundtanken i Lovforslaget, men i første Øjeblik kan det jo se lidt mærkeligt ud. — Det er vel givet, at ogsaa Foreninger skal have Tilladelse? Jeg kan ikke for-staa det anderledes, skønt der siges, at der i visse Tilfælde skal bortses fra For-eninger. Der vil vel altsaa kunne gives Foreninger, hvis Medlemmer ellers mere eller mindre mangler de Forudsætninger, som den enkelte skal opfylde, Tilladelse til alligevel at virke for disse Forholds Ordning. Men alt er vel lagt saaledes i Hænderne paa Ministeren, at han er i Stand til der at gribe ind paa rette Maade. Det vil ogsaa være Ministeren muligt i Kraft af Loven f. Eks. at give Tilladelse paa Tid. Jeg tror, der vil være mangfoldige Forhold, hvor det var rigtigt at give Tilladelsen paa Tid. Naar der i Lovforslaget staar, at Tilladelsen kan til enhver Tid tages tilbage, vil det for-mentlig sige, at for saa vidt den ikke ta-ges tilbage, gælder den en Gang for alle. Men det kunde maaske have sin praktiske Fordel, om end ikke i alle Tilfælde saa dog i mangfoldige Tilfælde, at det meldte sig af sig selv, at dette Forhold skulde revideres, uden at Ministeren selv behøvede at tage Initiativet dertil. Det skulde selvføl-gelig ikke udelukke, at Tilladelsen fornyedes, — selv om den var givet paa Aar. — Saaledes vil, hvis jeg ikke forstaar det galt, Forholdene blive; men jeg stoler paa, at netop det, at Sagen er lagt i Hænderne paa Ministeren, vil betyde, at man i hvert